

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Carnegies Porter.

1913

ILLUSTRERAD VÅR- och SOMMAR-TIDNING

18:de årgången

Redaktör och utgivare: C. R. A. FREDBERG.
Rikstelefon 6487.

Pris 15 öre

Begär alltid
Pellerins Växt-Margarin,
erkänt det bästa.

VED ALLA SLAG VED

BILLIGAST HOS

C. UGGLA & Co.

Telefoner 32 + 3885 + 1903

OBS! Expedieras snabbt på sommargästers rekvisitioner till båtar och järnvägar :-

Skådespelare Georg Blickingberg
(vid Göteborgs Nya teater.)

KARNELL S

Fotografiateljéer

Kungsgat. 31 · Telefon 9032

Det absolut bästa

Brödet

tillverkas af

Olof Asklunds

Ångbageri-A.-B.
GÖTEBORG

Ring till 1389, 5318, 1715 el. 4310

C. V. Helander & Co.

(Firman etablerad 1835)

GÖTEBORG.

Levererar snabbt och omsorgsfullt öfverträffade kvalitéer till billigaste priser i parti och minut för restauranter och hushåll:

**Specerier,
Konserver,
Delikatesser,
Sydfrukter,
Viner,
Kaffe,
Té och Cacao m. m.**

Butiker:

Korsgatan 16. Vasagatan 7. Södra Vägen 8.

RÖK

King's Own Cigaretter

å 3 & 5 öre.

MILLÉ & Co CHAMPAGNE

Louis Roederer

Carte Blanche.
Grand Vin sec.
Brut & Extra Dry.
1904

 Aktiebolaget
Göteborgs Bank

(f. d. Göteborgs Enskilda Bank)

uthyr brandfria och dyrkfria
Depositionsfack

och emottager genom sin

Notariatsafdelning

Lilla Torget N:o 6, 1 fr. upp

värdepapper och
andra handlingar

till förvar samt till förvaltning.

Expeditionstid:

Söckendagar kl. 10—2.

Grafvårdar

af förstklassigt material och arbete levereras från rikhaltigt lager till billigaste priser.

Specialitet:

Grafvårdar af prima svart granit.
Nya Aktiebolaget **Molléns**
Granitförädlingsverk
Göteborg.

Kontor: Lilla Torget 5 o. 6. Rikstelefon 8846.
Lager och Utställning: Gullbergsgatan 80.

Trädgårds- Föreningen

R. Smål. Art.-Regem:s Musikkår

Middags- och Aftonkonsert.

Table d'Hote och
à la Carte servering.

Försök hvad Ni vill

men ett bättre medel för
hårets vård och bevarande än

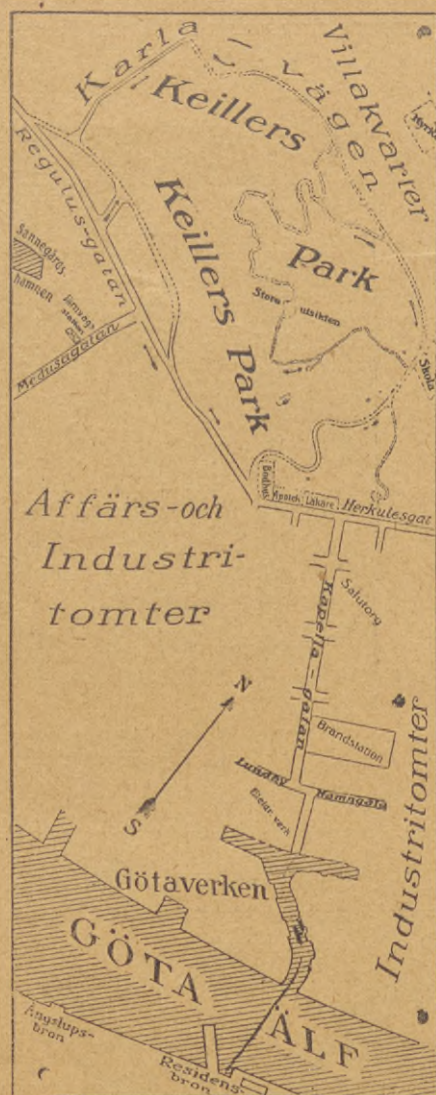
Ziwertz Extrait Vegetal
finner Ni ej. Till salu hos välförsedda frisörer
och parfymhandlare samt i parti och minut hos

ZIWERTZ' Eftertr.

Kungl. Hofleverantör.

Drottninggatan 42, Arkaden, Göteborg.

Återförsäljare rabatt. Telefon 1112.

Vackraste utsikt i Gbg, 4 min. ångbåtsresa från Residensbron—Lundby Hamng. (avgång hvar 15:de min.: afgift 3 öre). 8 min. promenad via Kapellagat. till parken.

Karlshamns Flagg-Punsch

A. LUNDBLADS Begravningsbyrå

12 Kungsgatan 12

Stort lager af Likkistor, Svepningar, Band,
:: Kransar och Buketter till billigaste pris ::
Order från landsorten expedieras skyndsamt.

Fina Ekkistor finnas.

Rikstelefon 776.

ILLUSTRERAD VÅR- och SOMMAR-TIDNING

Göteborg, Bröderna Weiss Boktryckeri 1913.

18:e årgången

Redaktör och utgivare: C. R. A. FREDBERG

1913

Tre önsknningar.

En vårdagshistoria.

Maj hade gått in och körsbärsträdens knoppar voro redo att visa sina hvita silkefjun. Ängarna voro gröna och lärkorna sjöngo och himlen hväljde sig vänligt blå.

I den vackra vårdagens morgon vandrade tre fattiga studenter på en landsväg, sedan de vändt universitetet och de lärda mödorna ryggen. De hade beslutit idka friluftslif någonstades i bygderna och de två yngste samtalande muntert och voro beständigt ett godt stycke före den äldste, hvilken gick långsamt och försjunken i djupa tankar. Hans ränsel var tom och hans mage likaledes.

— Hör, mina vänner! sade han plötsligt med en djup suck, hvad det är besvärligt att resa, i synnerhet då man som vi ha en tom mage och en torr gom. Ja, om man ändå vore så rik som salig Krösus...

— Och hvad skulle du då göra? utropade de andra båda skrattande.

— Då skulle jag skaffa mig de sällsyntaste läckerbitar från alla jordens

trakter, de finaste viner och den dyraste tobak. Men framför allt ville jag föra ett lugnt och makligt lif...

Konsul Carl Aug. Kjellberg.

— Och så dröna hela lifvet igenom, tillade den andre, som var ful och puc-kelryggig, men alltid i godt humör. Nej, åt skogen med din gamle Krösus och

hans podager med! — Om jag finge yttra en önskan...

— Hvad skulle du då önska?

— Då skulle jag önska mig skönhet som en Adonis. Därmed kunde jag förvrida hufvudet på alla vackra flickor i hela världen och så gifta mig med den vackraste af dem alle sammans. Se, det var nu en klok önskan, inte sant? Eller önskar du kanske också att bli en Krösus? fortsatte han vänd till den yngste.

— Jag? Jag ville naturligtvis önska att blifva lika klok som Salomo.

— Du gode Gud! Och hvad skulle du då taga dig för?

— Jag skulle med tillhjälp af min visdom antingen lära mig att vinna alla jordens härligheter — eller lära mig att undvara dem, sade den yngste allvarligt.

Sålunda talade de tre vandrarne, medan de gingo på landsvägen. Men på himmelen satt bakom ett tunnt molnflor den goda gamla Solen och sydde en blomstermatta, som Maj månad skulle hafva i födelsedagspresent. Hon hade tydligt hört de tre studenternas samtal och fäste sin dotter Lifvets uppmärksamhet på de tre förhoppningsfulla ynglingarne.

Lifvet satt just och skref en rolig satir om Döden och fröjdade sig åt ett

Fråga en praktisk husmoder hvad hon använder till tvätten! Hon svarar:

Lagermans Tvättpulver "Tomten"

ARLA MJÖLK-DISTRIBUTION på glasflaskor. Tel. 8578.

SERVERING Drottninggatan 14. Tel. 9096.

praktigt infall, som hon hade fått. Hon såg förtretad upp från sitt arbete; men då hon hörde hvad det var fråga om, uppfyllde hon leende sin moders bön och därmed äfven de önskningsar, som framstälts af de tre vandringsmännen.

Dessa hade just i skuggan af en väldig bok dukat sitt middagsbord i form af en gammal anteckningsbok och stillade sin hunger med den smula de hade i ränslarne.

— Hör, mina vänner, sade den äldste, jag känner mig så underlig i dag. Mitt hjärta klappar som om det skulle spränga bröstet och för mina ögon skimra alla regnbågens färger. Tror ni ej, att i ett sådant fall en liten hjärtstyrkare skulle göra godt? Jag tycker att vi lika så gärna med det samma kunna äta upp sista biten och dricka sista droppen. I afton, när solen går ned, äro vi ju vid målet och behöfva då icke vår vägkost.

Han stack handen ned i rockfickan, där den tunna plånboken brukade hafva sin plats. Men denna var försvunnen. I stället fick han handen full af guldstycken, hvilket förorsakade honom den största förvåning och glädje. Men båda de andra blefvo vredgade, beklagade sig öfver att han hade gömt denna stora skatt för dem, kallade honom en riktig gnidare och gingo slutligen vidare utan honom.

Då han, alldeles utom sig af glädje öfver den oväntade rikedom, ville följa efter dem, kunde han icke med ansträngning af alla sina krafter lyfta sin ränsel från marken. Ty äfven denna visade sig vara full af blanka dukater. Därför stannade han kvar, satte sig ned att räkna sina penningar och glömde under denna sysselsättning både hunger och törst, ja till och med den inbrytande natten.

*

Emellertid gingo de båda andra vidare så fort de kunde, ty de ville gärna hinna till staden, innan solen gick ned. En-

dast en gång gjorde de halt i en skog vid en källa för att släcka sin törst.

Den puckelryggige drack först af källan och satte sig därefter på en kullfallen trädstam för att hvila sig. Då nu äfven den yngste hade släckt sin törst och såg sig omkring efter sin kamrat, kom en smärt, vacker yngling emot honom och tog honom förtroligt under armen.

— Nu har du väl äntligen blifvit färdig, kära bror, sade främlingen skratande. Jag blef nästan rädd, att du skulle dricka ur hela källan.

Den yngste stirrade på honom med öppen mun; han trodde sig fullt och fast se en vansinnig för sig.

— Hvar blef manne min kamrat af! stammade han ängslig. Jag känner er inte. Hvad vill ni mig?

— Känner du inte igen mig? Ja—så! — Och dock har du hittills tyckt ganska bra om min stackars trefliga puckel. Jag har just inte något tilltalande yttre, men jag är väl inte så förskräckligt ful ändå, tillade han och kastade en slängkyss åt sin spegelbild i källan. Men han tog genast förundrad ett steg tillbaka. I vattnet såg han nämligen en vacker och välskapad yngling, skön som en Adonis.

— Är det verkligen jag själf — eller är det inte jag? utbrast han hänryckt och gjorde glädjesprång som ett barn, hvilket fått en ny leksak. Han kände öfverallt på sin rygg, skakade sina präktiga lockar och ställde sig slutligen lugnt vid källan i tyst beundran af sin egen bild.

Den yngste var också mycket förundrad och väntade länge på en lösning af gåtan. Till slut blef det dock för långvarigt för honom, och han begaf sig så ensam till staden, hvarest han uppsökte ett anspråkslöst logis och ifrigt fortsatte sina studier.

*

Efter denna märkvärdiga dag ha fyrtio år förflutit. Tiderna ha förändrats och

människorna icke mindre. Men den goda solen deltagar ännu — som alltid — varmt i alla människors öde, Lifvet har ännu i dag roligt åt Döden — och det med rätta —, och de öfvermodiga studenterna utdö icke heller så snart.

Den präktiga gamla boken, under hvilken en gång plånbokens förvandling till blanka dukater försiggick, finnes icke mera till. Där den förr stod, drager nu plogen sina fåror, och bakom denna går en gammal man med ett förståndigt ansikte, hög panna, valkiga händer och ett godt, allt för godt hjärta. Han själf kan icke klaga öfver Lifvet; men hans medmänniskors eländighet smärta honom.

Han vandrade en gång som ung student frimodig på landsvägen och prisade visheten som det högsta af alla goda ting. Hans klokhet och förstånd hjälpte honom sedermera till ära och anseende. De mäktigaste män och de skönaste kvinnor sökte hans gunst. Men han gifte sig med en föräldralös flicka, som var frisk och liflig men hvarken rik eller vacker, köpte en liten bondgård och drog sig tillbaka från världen.

Många ansågo honom för en mycket vis man, andra för en stor narr. Honom kvittade det lika.

Men de båda andra, som en gång vandrade med honom på samma landsväg, äro för länge sedan döda. Den ene förstörde redan som ung sin mage, emedan han endast ville äta påfågeltungor och dricka champagne, och testamenterade sin ofantliga förmögenhet åt en stiftelse, som lämnar understöd åt fattiga.

Den andre lade tidigt studierna på hyllan, tog fatt på än det ena, än det andra, spelade och gjorde skulder, förlofvade sig med ett dussin vackra flickor och gifte sig till sist med den vackraste af dem alle sammans. Men denna reste, sedan hon användt sin mans sista styfvar till anskaffande af en mycket elegant resdräkt, med en rik krympling till Amerika, medan den öfvergifne mannen som medlem af ett resande teater-

Ströms Skodon och Hattar
rekommenderas
Göteborg: Torggat. 22 & 24. Stockholm: Regeringsgat. 19 & 21.

LUNDBY SKÖNFÄRGERI och KEM.
TVÄTTANSTALT, Göteborg
(Kungl. Hofleverantör)

Herrkostymer, Damklädningar m. m. Kemiskt tvättas väl.

C. H. Billbergs Pianofabriks, Göteborg,

(Kungl. Hofleverantör)
mångfaldigt i in- och utlandet med **Guldmedaljer**
prisbelönda **Flyglar** och **Pianinos** rekommenderas.
Magasin: **Kungsgatan 17.**

sällskap fick rikt tillfälle att lära grundligt känna lyckans avvisgida, tills han slutligen sköt sig en kula för pannan. —

Båda förbannade Lifvet, innan de dogo; men Lifvet log godmodigt, då man begrof dem.

Notturmo.

Af Ola Hansson.

Ögonen slutna,

från min orå

ädla visor

jag lyssnar på.

Vårnatten sänker sig

soal och skum.

Slätten därute

hoilar stum.

Bäspande vemodsfull

jag hör

oyssande sus

i vassens rör,

trampet af dansen

i skog och äng,

tonande tyst ur

stråke och sträng.

Enkla visor

om sven och mö,

visor om vårsol och vintersnö,

som i toner

gråta och le

folkets lif

i lycka och ve.

In genom fönstret

ängar len

doften af blommande

syren.

Rundt uti natten

tyst det gror.

Slätten hoilar

i mänskensflor.

Krymplingen.

Humoresk af X.

En gammal man gick här om dagen och stultade fram och tillbaka längs hamnen och såg ut som om ett mål mat inte skulle bekomma honom illa.

Det blåste ganska skarpt och den stackars karlen hade mycket besvär med att hålla sig uppe på sina kryckor, ehuru hvardera af dem slutade med en spik till skydd mot slippriga saker, som kunde försvåra hans steg.

Det ena af hans ben sköt ut rätt bakåt från knäet och förblef allt jämnt i denna ställning. Foten, som tillhörde detta ben, var omlindad med flanel, och rundt om flaneln var virad en hel mängd band och segelgarn för att hålla den fast och stadig.

Slutligen satte han sig på en bal, och en forman, som väntade på att få komma fram till ångbåten med sitt lass, gick fram till honom och började prata för att fördrifva tiden.

— Hur står det till med er fot i dag? — frågade han.

— Mycket bra — svarade den gamle mannen.

— Tycker ni inte det är svårt att gå

omkring så här på kryckor? — frågade formannen.

— Nej då — svarade den gamle mannen — inte alls. Ser ni, om man går hela dagen på fötterna, så blir man öm i dem.

— Ja, det förstås, det.

— Men om man går hela dagen på en fot och kryckor, blir man inte trött i mer än en fot. Den andras trötthet går in i kryckorna. Och således kan jag inte bli öm i fötterna.

— Hur länge har ni gått på kryckor?

— I tre månader.

— Jag trodde ni hade varit ofärdig i all er tid, — anmärkte formannen.

— Åh nej, inte så länge.

— Reumatism?

— Nej.

— Öfverkörd af bantåg?

— Nej.

— Halkat omkull?

— Orätt gissadt — svarade den ofärdige gamle mannen, medan han drömmande blickade öfver mot andra stranden.

Formannen betraktade honom nyfiket.

— Inte född ofärdig — återtog han. — inte reumatism. Inte öfverkörd af bantåg. Inte halkat omkull på en död rätta eller slipprig väg.

— Nej, inte någonting ditåt. Inte någonting ditåt — svarade krymplingen.

— Nå, bröt ni benet på kägelspel då?

— Nej.

— Och ni har aldrig suttit fast i något kvarnmaskineri?

— Aldrig arbetat i någon kvarn — svarade den ofärdige, under det han tankfullt ritade streck i sanden med sin ena krycka.

Efter ett ögonblicks tystnad vann formannens nyfikenhet återigen seger. Det var en hel rad kärror framför honom, och det skulle dröja länge, innan han kunde få lassa af och hämta kvitto. Han hade godt om tid. Och så vände han sig åter till den gamle mannen på balen och frågade:

— Har ni inte heller suttit fast i någon damlucka?

“Svenska Flaggan”
PUNSCH

“West End Club” Whisky
“I. Prunier & Co.” Konjak

Olof Fredin & Co.
Kungsgatan 40

A.-B. Fredr. Ingelman & Co. VINER och SPIRITUOSA

Telefon 2301. — Varorna hemköras. BATAVIA-PUNSCH

— Nej.
Formannen hostade, beredde sig för en sista ansträngning och sade:
— Nå, på hvad vis har ni då gjort er illa?
— Hvem har sagt att jag gjort mig illa?
— Hvad för något? Har ni inte skadat benet? — utbrast formannen.
— Har jag sagt, att jag skadat benet?
— frågade den gamle mannen.
— Nej.
— Hvad är det då ni pratar om? — muttrade krymplingen.
— Ert ben?
— Hvad vill ni veta om mitt ben?
— Har ni skadat det?
— Jag har inte skadat det alls.
— Har ni inte — utbrast formannen i en ton, som betecknade den mest gränslösa förvåning.
— Nej.
— Hvad är det åt foten då?
— Ingenting.
— Men hvarför har ni lindat flanell om den då?
— För att hålla den varm — svarade den gamle mannen på kryckorna.
— Ni kunde väl värma den vid en ugn.
— Ja, men jag kan väl inte gå och bära en ugn med mig. Dessutom har jag inte fått någon ugn att bära omkring.
— Ni är således inte ofärdig?
— Nej, inte alls.
— Hvarför går ni då på kryckor?
— Därför att jag är ekonomisk.
Formannen såg bestört ut. Då den gamle mannen märkte den sinnesförvirring, hvari han försatt den andre, förklarade han:
— Ni ser väl, att jag just inte har det så väl stäldt?
— Ja.
— Därför är jag tvungen att se på styfvern en smula, förstår ni.
— Ja.
— Köper ett par skor, förstår ni.
— Ja.
— Som hvarken ha höger eller vänster.

— Ja.
— Och som jag därför kan ha på hvilken fot som helst.
— Ja, jag förstår.
— Så begagnar jag en sko, ser ni, och går på kryckor för att spara på den andra. All möjlig sparsamhet bör iakttagas. På det viset räcker ett par skor dubbelt så långt som ett par, hvilka man nyttjar med begge fötterna. Ibland är jag lam på det högra benet, ibland på det vänstra för ombytes skull. Jag begagnar alldrig mer än en sko åt gången. Men snart hoppas jag få sysselsättning, och när jag får det, skall jag lägga in mina kryckor och gå på mina ben som en riktig människa.
Formannen körde fram en liten bit och lämnade det gamla ekonomiska snillet att i enslighet rita sinnrika men underliga figurer i sanden.

Småhistorier.

Den skarpsynte lokomotivföraren.

Lokomotivförare Ångman började bli gammal och man klagade öfver att han såg dåligt, mot hvilket påstående gubben emellertid på det lifigaste protesterade. Han påstod tvärtom att han såg utmärkt bra.

Icke desto mindre måste han spatsera upp till doktorn för att låta undersöka sig. Doktorn förde honom fram till fönstret — han bodde nämligen i slutet af en lång gata — och frågade:

— Hvad ser ni nere på gatan?
— Jag ser en ung man, som sysslar med en velociped, svarade gubben.
— Gör ni det? Honom kan jag inte se.
— Det var märkvärdigt, han står där borta. Han håller på att smörja maskinen, kan jag tycka.

Doktorn fick fatt i en kikare och varseblef verkligen långt borta i andra ändan af gatan en ung man, som stod och smorde sin bicycle.

Gubben Ångman fick naturligtvis intyg på "utmärkt synförmåga" och fick följaktligen stanna kvar på sin plats.

Men hvad den gode doktorn ej visste, det var att den gamle lokomotivföraren aftalat med sin son att denne vid en viss tid skulle infinna sig på den ifrågasvarande gatan och smörja sin velociped.

En tacksam åhörare.

En slätrakad mansperson, klädd i en ny kostym af billig, svart cheviot, infann sig en dag hos en välbekant prästman och blef, sedan han uppgifvit sitt namn, ombedd att slå sig ned i pastorns arbetsrum.

— Jag kommer att uppehålla mig här i staden några dar, sade den besökande, och jag ville inte resa härifrån utan att ha uppvaktat herr pastorn och betygat min vörndnad. Jag har hört pastorn predika många gånger.

— Jaså, sade pastorn som började fatta intresse för sin gäst.

— Jag tycker så mycket om pastorns predikningar, och jag måste, fastän jag inte har den äran att tillhöra pastorns församling, bekänna att pastorns predikningar äro de bästa jag någonsin hört.

— Jaså, sade pastorn.

— Det finns så rysligt få verkliga predikanter nu för tiden — så verkligt få, på hvilkas uppriktighet man kan lita, så att när man träffar på en af det rätta slaget, vill man så gärna uttrycka sin erkänsla.

— Det gläder mig att höra, sade den gode prästen, och då i detsamma jungfrun öppnade dörren och anmälde att det var serveradt, reste han sig och vände sig hjärtligt till den okände:

— Vill ni göra mig nöjet att äta frukost med mig?

Godt ångrostadt KAFFE A. BERGS Kaffehandel
26 Andra Långgatan 26
Telefon 886 ☘ Telefon 886

Alfred Agrell

Strumpor, Tröjor, Kalsonger, Jägerskjortor, Blus-
skyddare, Strandkoftor, Sporttröjor, Mössor, Vantar
m. m. för Damer, Herrar o. Barn till *billigaste* priser

50
Östra Hamngatan
50

Främlingen tackade och började, sedan han tagit plats vid bordet, att äta med en glupskhet, som nästan satte värden i häpnad.

— Ni säger att ni hört mig predika många gånger? sade pastorn.

— Jo, det vill jag lofva! svarade gästen och stufvade in en väldig portion potatis.

— Jaså, jaså, men jag kan inte erinra mig att jag sett er i kyrkan någon gång.

— Nej, men pastorn var predikant i fängelset, där jag nyss tjänat af ett par år för stöld.

Tablå.

förgät mig ej.

Stämmingsbild af E. B—e.

Jag tror jag håller mäst af dig, när du sitter vid flygeln och dina mjuka, hvita fingrar smeka tangenterna, smidigt och elegant.

Jag kan sitta länge, länge och bara se på dig, eller sjunka hän i en vaken dröm, så att du blir otålig till sist och plötsligt utbrister:

— Du hör ju inte på!

Mins du den kvällen, du spelade Schumann i skymningen!

Du vet hvad jag menar. Du känner det nog. Är det icke så att drömma, att tala med hvarandra eller sitta tysta, att tänka på hvarandra eller på likgiltigare ting, det kommer på ett ut, när man blott får vara tillsammans.

Förlidna natten drömde jag det, som jag alltid har fruktat: att min stilla lycka i din närhet skulle dö.

Du stod under ett yppigt blomstrande äppleträd i en gammal trädgård. Den sänkte sig ned i förnäma, gröna terrasser, ned mot vattnet, i hvars solblanka

vågor hvita svanor speglade sig. Det var som om jag plötsligt känt igen den från svunna barnaår, en äfventyrssky, som jag till hälften glömt.

Du var klädd i hvitt. Dina armar voro bara, och den sommarljusa klädningen hölls samman öfver dina hvita skuldror af ljusblåa silkeslejfer. Omkring lifvet hade du ett gult läderbälte, ditt hufvud var obetäckt, och fjunet af de hvita och röda äppleblomstren föllo sakta ned öfver dig, lade sig i ditt gyllne hår, på dina skuldror, i vecken af din kjol. Och du stod, rank och herrlig, stödd mot det gamla äppleträdets stam.

Jag kom gående ned från sjön och i gångens sand tecknade sig tydligt mina spår. Blomstren suto i flockar längs trädgårdsgången, och alla fruktträden stodo i rik och herrlig blomstring.

Då jag såg dig, tog jag min hvita stråhatt och svingade den gladt till hälsning. Men du stod hög och obeveklig och bara såg på mig med dina stora ögon, blå som för-gät-mig-ej. — den blomman som är mig vackrast och är mig kärast.

Jag gick förbi en blomsterbädd med röda nyutsprungna rosor, som logo i solen, liksom de längtat efter att få smycka

dig. Och jag bröt den skönaste, mörkröd som blod, och jag räckte dig den. Men du tog den icke.

Jag såg undrande på dig och då först sträckte du långsamt ut din hand och mottog rosen. En stund såg du på den. Och så började du långsamt plocka sönder blomman, bit för bit. Bladen föllo långsamt till marken och samlade sig vid dina fötter. Du stod under tiden med hufvudet lätt böjdt, och då allt var förbi såg du svärmodigt på mig, vände och gick långsamt hän mot grindarna.

Då du kom dit, vände du dig om och såg på mig länge, länge.

Så gick du.

I gräset lågo de rosenröda bladen, röda som fläckar af blod, och det var som om en osynlig makt hållit mig kvar. Det var som om banden mellan oss brustit, som om vår unga kärlek stilla förblödt, utan att jag kunnat hindra det.

Men när du var försvunnen ur min åsyn, bad jag stilla och innerligt: *förgät mig ej!*

Skärgårdsbild I.

Utsikt från Björkö.

Göteborgs Ångbageri

Kungl. Hofleverantör

2:dra Långgatan 15 och 17 och dess filialer.

Order expedieras

till landsorten

Alla sorters **mjukt & hårdt bröd.**

Särskildt framhålles

Spisbröd och Delikatess-Knäckebröd.

Groms' Fruktviner

Fylligt svart vinbärsvin

Populär-Punsch
Exelcior-Cognac

SPARKLING HOCH
Naturligt mousserande fruktvin från Knuts-
torp. Till salu i hvarje välsorterad Speceri-
affär samt i vår butik Korsgatan 12.
Akt.-Bol. H. G. Groms & Son.

En affär.

Skämthistoria af Y. D.

Gubben Magerlund var en af det lilla X-köpings största penningmagnater, åtminstone förfogade han öfver de mest reela valutorna, omsorgsfullt förvarade i en stor grön kassakista. Som vanligt brukar vara fallet med mammonsträlar af gubben Magerlunds kaliber, var han ej ovillig att då och då hjälpa en nödstäld nästa med ett litet lån, när han i ersättning fick sina "firti", och han var heller icke ledsen att göra andra lönande geschäft, när tillfälle därtill erbjöd sig. Men ännu hade ingen sett gubben gratis offra så mycket som en dryck vatten på någon af sina medmänniskor.

När därför det ryktet kom ut i den lilla staden att Magerlund ämnade gifva sin dotter 20,000 kronor kontant i hemgift, när hon önskade knyta Hymens band med någon oförvägen man, så väckte detta ett oerhördt uppseende, ehuru egendomligt nog ingen egentligen kom sig för att nappa på den med ett så pass fett bete utkastade kroken.

Tvärtom fanns det bland den lilla stadens ungherrar ett par spjufrar, herrar X. och Y., som beslutat att ställa till en liten muntration med gubben M. Och som vi framdeles skola få se, dref en af de oförsynta gökarne till och med skämtet så långt, att han inblandade den oskyldiga fröken Dorotea Magerlund och hennes hemgift i det galna upptåget.

Herr X. hade nämligen vid ett gladt tillfälle slagit vad med sin vän Y. att han skulle ställa så till, att han blef bjuden på middag en dag af gubben M., en sak som naturligtvis ansågs lika utförbar som att få se en skynt af Vår herre. Vadet ingicks emellertid och hr X. vidtog redan dagen därpå sina anstalter för att vinna det.

Just när han visste, att herr Mager-

lund ämnade sätta sig till bords, infann han sig i dennes hem, ringde på som om elden varit lös och bad, då husets tjänarinna öppnade, att ögonblickligen få tala vid herr M.

Hans enträgna ton och hans i öfrigt upprörda väsen gjorde, att han blef insläppt. Och ut emot honom kom herr M., med servietten knuten kring halsen samt ögonen uppspärrade och frågade hur det var fatt.

— Å, jag har en charmant affär att föreslå er, hvarpå vi båda utan den minsta möda och risk skola förtjäna pengar! Om ni vill gå in på mina villkor, erbjuder jag er 1,000 kronor kontant af vinsten, hvilken är absolut säker, som om den stode i riksbanken, sade herr X. flämtande.

Herr M. spärrade upp ögonen ännu mer.

— Låt mig få höra, hvad det är fråga om, sade han med en viss ifver.

— Ånej, ni håller ju på att äta middag, bäste herr M., och jag står just i begrepp att gå hem och göra detsamma. Jag har nu sett, att ni är hemma, vill således inte störa er matro, utan ber att få komma igen, om en timme eller så, svarade herr X. artigt och drog sig mot dörren.

— Nej, nej, stanna kvar, käre herr X.! Och då ni ännu inte ätit er middag, så går det ju an att göra det i mitt sällskap. Vi ha gunås inga läckerheter att bjuda på, endast stekt fläsk och bruna bönor, men ett glas godt vin och en slinkrätt tror jag mig kunna åstadkomma, sade herr M. ytterst artigt och gjorde en gest inåt matsalen.

— Å, det är alldeles för mycket, och jag tackar på det hjärtligaste! Jag är hungrig som en varg, ty jag har sprungit hela dagen fram och åter i affärer, svarade X.

Ögonblicket därpå sutto X. och hans värd vid middagsbordet, där den förre med glupande aptit slukade allt hvad som bjöds.

Herr M. sökte vid ett par tillfällen

föra konversationen in på den där affären, som X. förberedt, men X. urskuldade sig så älskvärdt med, att han först måste stilla sin hunger. Men när kaffet, avecen och cigarrerna omedelbart efter middagen kommo fram, kunde värden icke återhålla sin nyfikenhet längre.

— Säg mig nu, min bäste herr X., hur förhåller det sig med vår omtalade affär? frågade herr M. i största spänning.

X. smuttade på sin kaffekopp, tände därpå en cigarr som bjudits honom, satte sig bekvämt tillrätta i soffhörnet och började mycket lugnt:

— Jo, ser ni, min bäste herr M., jag har just i dag hört berättas att ni lär ha sagt, att ni är villig ge er älskvärda dotter, fröken Dorotea, 20,000 kronor i hemgift den dag hon står brud. Är detta sant eller inte?

— Det har nog sin riktighet, att jag lofvat min dotter detta, men jag förstår ej, hvad den saken har med vår affär att skaffa, svarade herr M. en smula häpen.

— Jo, det har den visst, det, återtog herr X. allvarligt. Jag har erbjudit er 1,000 kronors andel i den affär jag tänker göra om ni är mig behjälplig i dess realiserande! Hör nu mitt förslag: Jag gifter mig med er dotter och får de 20,000 och så ger jag er 1,000 kronor kontant för ert bifall. På det viset slipper ni att punga ut med mer än 19,000 i hemgift. Nå, hvad säger ni om affären?

Herr M:s svar på denna unika hemställan lät ej länge vänta på sig, och läsaren gissar det säkert.

Herr X. är ännu ungarl, men sitt vad vann han!

Gåtans lösning. — Hur är det möjligt att herr X. kan existera på sin affär, han som oupphörligt annonserar att han säljer sina varor till inköpspris.

— Det är inte så konstigt att utfundera, han köper naturligtvis själf varorna under inköpspris.

OLJEMÅLNINGAR Swalanders Konsthandel,

af framstående svenska konstnärer i rikt urval i

Arkaden.

Som Hedersgåfvor. Lysnings- och Födelsedagspresenter är intet välkomnare än en värdefull oljemålning.

Bäst är Bäst, Arboga Margarin

Lycka.

Ögonblicksbild af E. F.

Stugan låg alldeles invid landsvägen. Gammal och grå var den, ena väggen buktade inåt, och de små rutorna, små som i fängelsefönster, skiftade i regnbågens alla skimrande färger.

Där i stugan bodde hon och föräldrarna. Fadern var torpare under herrgården, hvars präktiga façad lyste fram mellan lindarna i den breda allén, som tog af till vänster strax bortom klippan, kring hvilken landsvägen krökte sig. Han var fattig, mycket fattig till och med. Och hvad de lefde på var just icke starkaste kost... Sillen var dock billig. Och hustrun visste att vända på slantarna.

Hon var icke enda barnet. Hon hade tre syskon, en bror och två systrar. Brodern tjänade dräng och äldsta system var i tjänst i en grannsocken. Den yngsta hade ännu icke fyllt året.

Själ kunde hon emellertid icke göra någonting: hon var nämligen lam efter en svår nervfeber, som hon legat i ett par år förut.

Hon fick ofta nog höra, att hon blott var till tunga. Stackars liten! Men hon var klen till förståndet och lade just icke på sinnet, när modern snäste henne. Och så var hon van vid det för öfrigt.

Vanan gör mycket, den.

Och nu satt hon i stugdörren i stolen som brodern sniekrat i hop på lediga stunder efter en sjukstol, som han sett en sommar, då han var ute på Lysekil — en sjukstol, i hvilken en gammal fru hade legat.

Det var en varm eftermiddag i början af juni. Solskenet svepte sin glans öfver rågåkern på andra sidan landsvägen, glittrade mot björkarnas blanka blad och lyste hvitt på kyrktornet, som höjde sig därborta in emot fjällslutningen, där

hvarken träd eller mossa förmådde öfvervinna urbergets hårda granit.

Rönnarna blommade i hagen, bina svärmade, luften dallrade riktigt af värme och ljus.

Och där satt hon med de magra fingrarna knäppta och ögonen halfslutna. Det kändes så skönt, tyckte hon, när solvärmens smekte ansigtet — detta tärda, gråbleka ansigte med sitt slappa skinn, genom hvilket de blåa ådrorna lyste.

Så skulle hon vilja sitta alla sina dar. Hon kände ingen lust att vara med de öfriga barnen, hvilkas glada, stojande röster hon hörde från hagen.

Hon hade det bäst, som det var.

En sak bara pinade henne, så mycket hon förmådde samla förnimmelserna i sin klena hjärna. Det var, att hon icke kunde arbeta något eller få in ett enda öre, som hon kunde skänka mor.

Mor hade varit ledsen på morgonen — mycket ledsen, hon hade gråtit och jämrat sig. Och far hade svurit och bannat.

Systemen hade nämligen kommit hem. Hon var körd ur tjänsten därför, att hon snattat. Och länsman skulle snart komma och ta henne; de hade hotat med det.

Hon mindes, att far hade kallat systemen tjuvkona.

Det lät så styggt, det...

Hade hon bara pengar, skulle dock allt bli bra, tänkte hon. Far skulle då bli god igen, mor skulle icke gråta längre och systemen icke sitta, som en piskad hund, djupast inne i hörnet.

Nedanför backen hörde hon, att det kom en vagn. Det var icke skramlandet af en bondkärra, utan det jämna rasslande af en herrskapsvagn.

Den kom närmare och närmare och svängde snart upp för backen. Ett fruntimmer och två herrar, fint klädda, sutto i den och skrattade och hade så hjärtinnerligt roligt, hördes det.

Den ene af herrarna fick syn på sjuklingen, där hon satt. Han visade sin vän på henne. "Där har du ett ämne", sade han. Vännen var målare eller något sådant.

Och så stannade vagnen ett ögonblick. De nickade åt henne, och hon nickade tillbaka.

— Stackare, sade fruntimmeret och så såg hon på den ene af herrarna, och han måtte förstätt hvad hon menade, ty han hoppade ur vagnen, gick fram till flickan, språkade an henne med några vänliga ord, tog upp sin plånbok och räckte henne en sedel... Där har du, min lilla flicka... Och så skyndade han till vagnen, och satte sig upp.

De rullade bort.

Och hon tittade efter dem, sträckte på den magra halsen för att kunna följa dem så länge som möjligt. Det var ju som en dröm detta.

Sedeln låg hopviken i hennes hand. Hon vek försiktigt upp den. En tiokronosedel var det. Tio kronor! Så mycket pengar hade hon aldrig sett. Tio kronor!

Hvad mor skulle bli glad nu...

Hon började darra i hela kroppen, så glad vardt hon själf.

— Mamma, ropade hon, kom, får du se! Men modern kom inte: hon hade brådt och ingen kunde begära, att hon skulle springa efter ungens rop.

Och där satt hon ensam i solskenet med sedeln i sin hand och tyckte sig rik som friherrinnan på herrgården och lycklig som hon, och tårarna tillrade ned för kinderna, stora, stora tårar.

Småbitar.

Skådespelar Z., som tror sig vara en Shakespeare-tolkare af första rangen, omtalade i ett sällskap att "Shakespeare's ande hemsökte honom hvarje natt.

— Inte underligt att han hemsöker den som så misshandlat honom! inföll en af sällskapet.

*

Jungfrun (bultar på bakvägen hos en bagare): Kan jag få komma in?

Bodmamsellen: Det är stängdt för i dag!

Jungfrun: Goa fröken, ursäkta, att jag kommer så sent, men jag måste ha för 25 öre skorpor.

Bodmamsellen: Tror ni, att jag öppnar igen för att sälja några skorpor!

Jungfrun (spetsigt): Vill inte fröken öppna, så kan ju fröken sticka ut skorporna genom nyckelhålet.

Cognac Optima ★★★, Whisky V. O., Punsch Torr "Riks" rekommenderas. ♦ Aktiebolaget Barth:d Dahlgren.

Ett romantiskt herresäte.

Smådrag ur Hallarnes Gunnebokronika.

Af C. R. A. Fredberg.

Göteborgs omgifningar i öster och söder äro berömda för sin naturskönhet. Främlingen, som nalkas staden norr- och västerifrån, tror det knappast, men en enda vandring åt de nämnda väderstrecken skall gifva honom djupa intryck af en säregen nordisk landskapsfägring.

Starkast framträder denna under blånande försommarhimmel, när ängarna svälla af grönska mellan mörka åsar och löfskogen fått sina rätta färger, med ljusa inslag af björk och hägg. Då få de många täcka bergsjöarna i Göteborgs närhet sina finaste infattningar, landskapsbildnaden sitt oemotståndligaste behag.

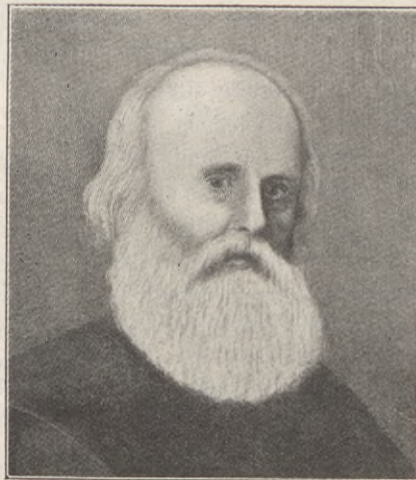
Ett af de vackraste partierna i dessa näjder är onekligen trakten mellan sjöarna bortom Mölndal, Rådasjön och Stensjön. En sommar- eller förhöstdag högst uppe på Mölndalsåsens krön ger en oförläpelig taffla af svensk landskapsskönhet, man kan sitta långa timmar och bara se och drömma och låta ögat smekas af de mäst poetiska färgharmonier. Och jag undrar visst inte på att grosshandlarne i det gamla Göteborg gärna slogo sig ned i dessa trakter mellan de

merkantila mödorna och att de lade ned pengar här, för att på sitt sätt förhöja naturens skönhet.

Vill man se en riktig liten pärla af förskönad natur skall man ta ut till

John Hall d. ä.

John Hall d. y.

Gunnebo. Detta i ortskronikan så namnkunniga ställe är just beläget i dessa trakter och har i alldeles särskild grad gynnats af natur och konst i förening.

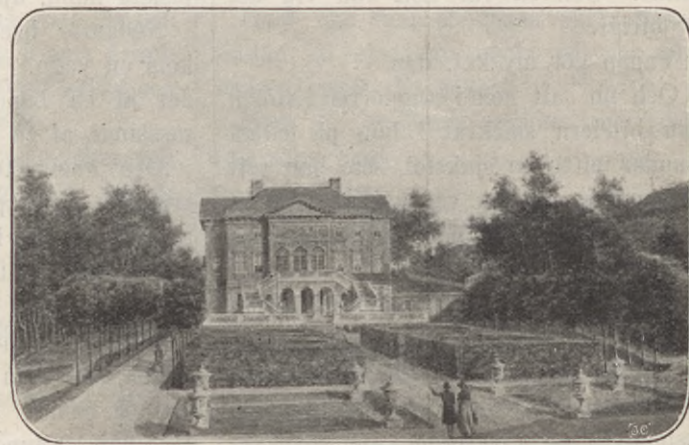
Herresätets historia sammanfaller, som bekant, med den för mer än ett århundrade sedan ryktbara köpmansdynastien Hall i Göteborg, af hvilken den äldste Hallen, Gunnebos grundläggare, var Sveriges kanske på sin tid rikaste man. Gamle Hall hade köpt platsen, för att i likhet med sina rike göteborgske yrkesbröder äga ett sommarställe, men när han skulle bebygga det, ville han naturligtvis öfverträffa dem alla. Och det gjorde han samvetsgrannt.

Själ af utländsk härkomst, fann, när det gällde mönstret till det tänkta magnifika lustslottet, intet svenskt herresäte nåd för magnatens ögon. Utländskt skulle det vara, och därför sändes stadsarkitekten Karl Wilhelm Carlberg i Göteborg — han som byggt Domkyrkan och tillsammans med Weinberg ledt ombyggnaden af stadens rådhus — till utlandet för att studera något arkitektoniskt mönster. Carlberg fann en sådan förebild i Villa Serano i grannskapet af Genua, utförde ritningarna därefter och fick dem godkända af Hall.

Detta är historien om själfva grundläggningen af Gunnebo. Vida mer romantisk är emellertid berättelsen om herresätets utsmyckning, om hvilken den äldre göteborgskronikan förmäler, att impulsen till densamma ingifvits Hall efter bekantskapen med en fattig italiensk

Gunnebo på 1860-talet.

Gunnebo på Hallarnes tid.

Lorensbergs Restaurant

rekommenderas.

Middags- och
Aftonkonsert.

Från Göteborgs Nya teater

Fröken Elsa Carlsson.

Herresätet i dess första tid.

Under rikedomens och konstens samfälliga sträfvanden framstod Gunnebo snart i 1780-talets slut som ett af denna landsändes noblaste herresäten. Och ifråga om den inre utsmyckningen, elegansen och lyxen ägde det helt visst inte många motstycken i den tidens Sverige.

Detta framgår bl. a. af en samtida skildrare, den bekante tecknaren och svenske resebeskrifvaren, kanslirådet J. C. Linnerhjelm, hvilken i sin bok "Bref under nya resor i Sverige" dröjer vid Gunnebo och beskriver dess utseende i början af 1800-talet. Linnerhjelm skildrar slottets inre på följande sätt:

Vid instigande genom stora entrén kommer man ur förenämnda öppna rum eller peristil i en rund vestibul, som i sina fyra nischer prydes af statyer. Därifrån i en stor och hög salong af mycket anseende, sirad af kanelerade joniska pilastrar och öfver dörrarna med allegoriska basreliefs. Hela fonden är arbetad i hautreliefs, och med sådan omtanke, att en där sväfvande ängel tyckes hålla det snöre, hvarpå ljuskronan hänger. — —

En framstående skådespelare

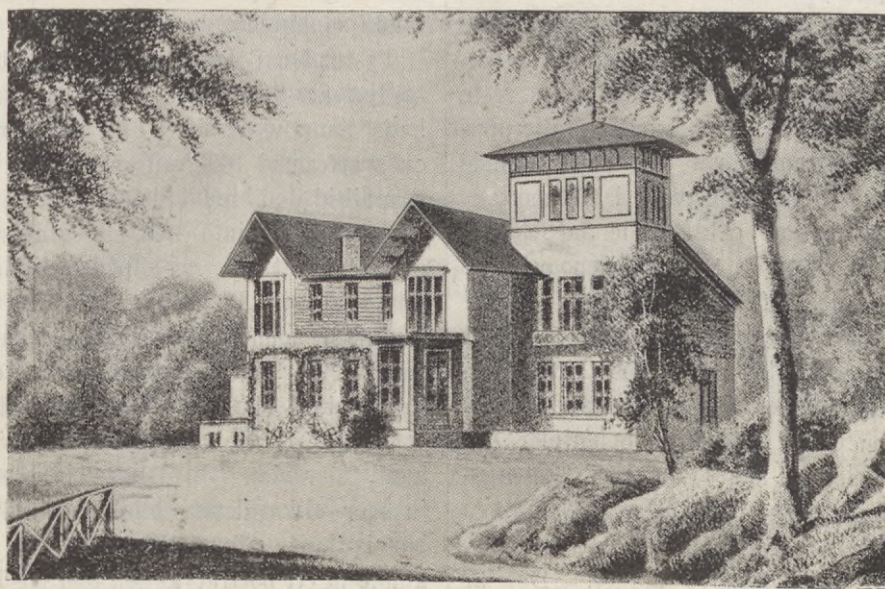
Georg Blickingberg.

Fyra statyer, föreställande de fyra årstiderna, intaga salongens hörn. Till vänster om densamma är ett skönt förmak, där basreliefs behagligt upptaga speglarnes ställe mellan bägge fönstren och öfver spiseln. På bordet mellan de förra är en vacker liggande bild af hvit marmor. Innanför detta rum är sängkammaren, och vidare ett par kaminer, hvilka nästan alla prydas öfver dörrarna

konstnär, bildhuggaren Frulli. Denne hade Hall träffat på en sjömanskrog i Majorna — rent händelsevis, får man väl antaga — och vid detta första möte hade Frulli berättat att han införskrifvits af ryska kejsarinnan Katarina, för att i hennes slott utföra åtskilliga gipsarbeten. Fartyget, hvarmed han gjorde öfverresan, hade emellertid förlit vid danska kusten och den stackars sydlänningen hade med en fiskarbåt kommit hit till Göteborg.

Detta möte blef afgörande både för Frullis framtid och lyckligt för Gunnebo, ty på Halls inrådan stannade Frulli i Göteborg, där han gifte sig och bodde till sin död, och på magnatens bekostnad smykade han Gunnebo med de konstnärliga mästerverk, hvilka jämte några andra gifvit Frulli ett framträdande rum i Sveriges konst-historia.

Från Göteborgs omgifningar

Stora Torp i forna dagar.

Gylluhärens PATENT
Hafre-Gryn
Hafre-Mjöl
 Färdigkokta på 4 à 5 minuter.

Gylluhärens PATENT
Hafre-Gryn
Hafre-Mjöl
Ge Hälsa och Krafter!

af vackra basreliefs. Till höger inom salongen är en matsal med lika omsorg på pelarna mellan fönstren. — —

Med mycken smak, omsorg och kostnad är allt arrangeradt, men inga förgyllningar, intet prål. Fägringen ligger i den goda teckningen och välarbetningen. Bildhuggeriet på dörrar, bord och stolar är allt ovanligt och täckt. — —

Som man ser är denne framstående konstkännare mycket belåten med det han sett på Gunnebo och har granskat allt, äfven den öppna sandplanen nedanför byggnaden. Men han glömmet nämna, att denna kallades "nedre rundelen", och att personer, som i den äldre Hallens tid besökte Gunnebo och kommo i anspråkslösare ekipage, måste stiga ur här, medan de som anlände i bättre ekipage finge åka ända upp till öfra rundelen, innan de behöfde stiga ur.

På detta vackra herresäte lefdes ett förnämt lif, som det anstod en stor köpmansfurst i gamla tiders Göteborg, men till detsamma är ock knutet minnet af ett af de mäst tragiska mänskoöden, minnet af millionärsonen, som låg i guldvagga, som växte upp i lyx, som ärfde en kolossal rikedom — men dog i djupaste armod i en af hufvudstadens utkanter.

Denna lifssaga är ofta berättad och onödig alltså att relatera. Här kan det vara nog med att nämna, att efter Hallska kraschen Gunnebo kom i händerna på vandaler, hvilka rumsterade väldeliga på stället. När en annan göteborgsk börsfurst, John Barclay, ändtligen köpte Gunnebo, låg det i ett förnedringstillstånd, hvarur det så småningom reste sig. Den som i verklig mening återuppriktade Gunnebo var den konstälskande apotekaren J. G. Cavalli i Göteborg.

Cavalli, som också ägde Jacobsdal i Örgryte, började 1869 en genomgående restauration af byggnaden och skydde inga kostnader när det gällde att så vidt görligt sätta den i sitt forna skick. Härtill var den bekante göteborgsarkitekten V. von Gegerfelt honom behjälplig.

I nyare tid kom Gunnebo i göteborgsgrosshandlaren Wilh. Denninghoffs ägo och för närvarande besitter dennes måg, friherre Carl Sparre stället. Det är också under hans egid som Gunnebo undergått en välbehöflig renässans och så nära som möjligt återfått sin gamla glans från 1700-talet.

Ett visionärt porträtt.

Skizz af R. B.

Den gamla damens hus låg i hörnet af gatan och genom själfva hörnfönstret hade man en underbart vacker utsikt öfver en trädplanterad aveny med grupper af träd här och hvar.

Denna aveny var så lång att när skymningen förmörkade löfmassorna längst bort, skulle man kunnat tro, att den utmynnade i en skog, om det icke varit för de många vagnarne och fotgängarne, som ständigt fyllde den.

Vid fönstret satt den gamla damen nästan hela dagen och läste, sydde och stiekade. Men hvad hon än sysslade med gingo hennes tankar ständigt samma banor, och hela hennes ansikte var liksom prägladt däraf. Man behöfde endast se en skynt af henne där hon satt rak och hvit med sitt härjade ansikte och med ett obeskrifligt uttryck af svunnen skönhet och smärtfyllidhet öfver hela sin person för att säga: "Det är en mor". Och mötte man hennes blick, tillade man: "Det är en mor, som förlorat sitt barn".

Det var en varm junieftermiddag och hela staden var ute och gick i solen, man hörde skratt på gatorna och de ljusa parasollerna skiftade i solskenet som vågorna på vattnet och som skimrande såpbubblor.

Tystnaden i den stora salongen tycktes ljufvare än vanligt. Ingen besökande hade ännu visat sig. Fru Strömer tog en svartramad fotografi af en ung flicka, som alltid stod bredvid henne, och tänkte:

— Det är inte hon, fotografier bli aldrig riktigt bra, en slipad glaslins ser inte som vi. Hvar är det behag som låg öfver hennes ansikte, då hon såg på mig? Hvar finnes ansiktets ljufva oval, som tycktes skapade af genomskinlighet och ljus? Allt är markeradt, förmörkadt, förvidret. Ju längre jag lefver, ju mer olika denna blir den bild jag bär i djupet af mitt hjärta. Om jag kunde få ett porträtt af den bild jag bär i mitt minne. Men hvem skulle kunna utföra det? Ingen.

Genom att koncentrera alla sina tankar på sitt döda barn, kom modern att få en så lefvande föreställning af den kära bilden, att hon tog en låda pa-

stellkriter och ett rent pappersark och försökte fästa sin vision på papperet.

Hon hade aldrig varit skicklig i teckning, men det bekymrade henne icke, hon drog några hastiga linier, ty hon hade gripits af en feberaktig önskan att utföra den idé som upptog henne. Hon arbetade utan att se på det dåliga porträttet, som låg omvänt på bordet.

Först tecknade hon håret, som den unga flickan förr i världen hade burit i bandåer men som krusade sig och skuggade den släta pannan. Under moderns kärleksfulla hand framträdde detta hår, som hon så ofta löst upp och smekt, därefter halsens rena linie, de fina blekröda läpparna, som ända in i döden bibehållit sitt själfulla leende, så ögonen och utan ansträngning antogo ögonlocken sin bågform, som de haft i verkligheten, och nu skulle det unga lefvande uttrycket skimra fram mellan ögonhåren.

Modern gjorde sig icke reda för hvilket underverk hon i sin ömhet åstadkom i detta ögonblick, hon satt endast i spänning för att fullborda den halfärdiga bilden, innan hon skulle tröttna vid det ovana arbetet. Hon ville teckna sitt barns blick i ett drag lika ledigt som förut. Men hon var tvungen att tänka efter och då märkte hon att hon inte visste hvilken färg dessa kära ögon haft och att hon kanske aldrig vetat det.

Hon afbröt sitt arbete förblindad af tårar.

— Ack, tänkte hon, hur kan en mor glömma färgen på de ögon, som hon ser för sig hvar minut både natt och dag?

Hon hade sällan lidit grymmare. Detta tycktes henne vara ett bevis på att hon började glömma, att hennes minnen försvunno och bleknade bort såsom äfven våra heligaste och trägnast återkallade hägkomster göra med tiden.

I detta ögonblick öppnades en dörr längst borta i salongen. Fru Strömer gömde hastigt teckningen och förde näsduken öfver ögonen. Med ansträngning fick hon åter fotfäste i verkliga lifvet, som hon varit borta ifrån flera timmar.

Den besökande var en ung man, som hon inte sett mer än en gång sedan dotterns död. Hon smålog med uttrycket af en, som vaknar ur en dröm och sade:

— Så vänligt af er att komma ihåg en gammal gumma, som inte längre har något umgänge och vid hvilkens namn er generation endast fäster tanken på

Varmbadhuset å Saltholmen Obs.! Dagligen öppet året om Finska badstugan

REKOMMENDERAS
Telefoner: Badhuset 3150 Vinterrestauranfen 144

Hvardagar kl. 11 f. m.—9 e. m. är öppen för Damer hvarje
Sön- & Helgdagar kl. 9 f. m.—5 e. m. måndag, öfriga dagar för herrar

rynkor. Tänk så stygg jag kan vara ibland! Då jag såg hvem det hvar kom det för mig, att jag skulle få den turen att kunna göra er en tjänst!

— Hvilken då?

— Den, som ni kom hit för att be mig om.

— Det är ett misstag.

— Kom ni verkligen för min egen skull?

— Ja, helt och hållet.

— Erkänn att ni gått er en smula trött.

— Jag stiger direkt ur vagnen.

— Ni visste alltså inte hvad ni skulle göra?

— Det vet jag nästan alltid. Jag gick förbi och drifven af en inre makt steg jag in till er. Ni vet, att det finns barn, som ha mani att leta upp gömställen, där de lägga sina gamla leksaker och annat som har ett mystiskt värde för dem. Jag är ännu barn i det fallet, och jag gör pilgrimsfärder som ni ser.

Hon såg uppmärksamt in i besökarens ansikte och upptäckte, att djupt i hans blå ögon och i leendet bakom hans blonda skägg bodde en smula verklig känsla. Hon var mycket allvarsam då hon sade:

— Har ni träffat henne här flera gånger?

— Fyra gånger. Sista gången på balen en torsdag, det var den tjugonionde april. Hon hade hvita sidenskor broderade med en prästkrage.

— Jag har dem kvar än — sade modern — att ni kommer ihåg dem!

— Om jag kommer ihåg! Jag tror inte, att det i hela staden fanns en finare och mer genomskinlig hy än hennes den kvällen. Men jag vill inte rifva upp...

— Tvärtom, berätta!

— Jag vet inte hur det kom till, men jag kom till att tänka på en sak då och har ofta tänkt på detsamma sedan. Då man rycker bladen af en ros, finns det på hvart och ett ett ställe, där dagern nätt och jämnt tränger igenom,

den ger endast en ton så fin att den tycks rosenfärgad mot hvitt och hvitt mot rosa. Det var just så.

Fru Strömer satt tyst och tänkte ett ögonblick och, när hon åter talade, var hennes röst osäker som om hon bad om förlåtelse för en moderlig svaghet.

— Kan ni tänka er, att jag kommer inte längre ihåg färgen på hennes ögon. Bliken och uttrycket ser jag ständigt för mig, men icke det öfriga. Det är nästan så att jag är färdig att tro, att de som älska som mödrarna se endast själen i barnets blick.

— Jag är säker på motsatsen, det är tvärtom vanan, som gör, att man glömmet en sådan sak.

— Hurudana voro de? Om ni vet det, så säg det! Det är så svårt att vara oviss, det förstår ni nog.

Den besökande hade sänkt hufvudet. Han tycktes uppmärksamt iakttaga den vridna kolonnen, som uppehöll bordet, då han svarade:

— De voro ljusblå med violfärgade strålar. Då hon var allvarsam var den violblå färgen förhärskande, då hon skratade tycktes det blå breda ut sig. Och alltid fanns det i hennes ögon en liten lefvande låga.

Modern tog plötsligt fram sin teckning och lade den på bordet. Som de, hvilka slita sönder den sista slöjan öfver sin sorg, sade hon nästan hårdt:

— Se, jag har bara det här, och det har intet lif.

Mannen hade rest sig. Han betraktade porträttet en stund. Hans drag förändrades en smula.

— Ge mig kritan — sade han.

Hon tvekade. Hennes ansikte blef hvitt som hennes händer, då hon såg, att den unge mannen höll färgkritan mellan fingerspetsarne och att han skulle ändra hennes enda verk, kanske för alltid förstöra bilden. Hon vände sig bort till hälften. Han böjde sig ned, drog några linier och ögonen blefvo genomskinliga. Han drog ett par till och lifvet lyste ur blicken.

Porträttet var färdigt. Modern hade endast gjort ett utkast, en annan hade avslutat det.

Fru Strömer kände att ur djupet af hennes hjärta ville ett rop bryta fram.

— Ni älskade henne således, ville hon säga, men om det nu var af svart-sjuka eller af någon annan orsak, alltnog hon teg.

Den unge mannen satt tyst några ögonblick, tog därpå afsked och kom aldrig tillbaka.

Ett par skärgårdsbilder.

En vacker ö och en intressant kyrkointeriör.

Västra skärgården har alltid varit populär hos göteborgarne. Så snart grönskan spirar i vårens tider och vindarna från västkanten får detta lena, men på samma gång äggande och friska som erinrar om saltmättade vågor och solbelysta fjärdar, råka den äkta sjöstadsbons känslor i uppror och han längtar till haf.

Lofvarne nedåt hamnen bli allt tätare och han får en förunderlig dragning till Fisktorget, där fräna fiskdofter, väderbitna anleten och tofviga skepparskägg på sitt sätt erinra om skärgård och haf och valplatser för uppfriskande friluftslif. Så blir längtan öfvermäktig, han reser ut och hydr — för så vidt han inte gjort det redan på vintern, hvilket ofta händer — och i början af juni hamnar han med barn och blomma på en af de stora öarne i hafsbandet.

Vi känna dem väl: Köpstadsö, Styrö, Brännö. Och norrut: Hönö, Grötö, Ockerö, Kalfsund och Björkö. De äro ungefär lika populära allesamman, ehuru för hvar och en dragningskraften kan vara ganska ojämn. Björkö, till exempel, som några år varit så favoriserad, råkade ett tag i vanrykte, men då Ockerö också befunnit sig i samma predikament, är det just intet att fästa sig vid. Jag hoppas för Björkö skull att impopulariteten inte blir långvarig.

Björkö, från hvilken ett par af bilderna i årets Pingsten emanerar, är nämligen en af de täckaste öarne i skärgården. Den är en verklig liten oas i hafsbandet, en idyll som får färg och fägring af grönskande lundar och blomstrande plättar, dalgångar med blåa gläntor, vackra bärgkägglor och en rikedom af hvita och gula och röda stugor.

Det västligaste partiet, som från stora ångbåtsleden gör sig så förträffligt som vy, har emellertid förlorat något. Den gamla kvarnen, som synes på minnesbilden, har nämligen försvunnit. Och hvad en gammal röd kvarn betyder för en vy, förstå vi ju.

Vinhandels A.-B. J. A. Larsson & Co.

Lilla Torget 2 :: Telefon 2178 och 9378

Viner och Spirituosa.

Obs.! Våra utmärkta **Cognacstappningar** till Kr. 2.—, 2:15, 2:50 och 2:70 pr liter.

Vägen öfver till Öckerö är inte lång. Bara tvärs öfver sundet. Den är inte så vän vid första påseendet som Björkö, ty bristen på grönska gör sig på östsidan rätt märkbar. Men de många husen, som på senare åren byggts på klipporna nära stranden, lifva upp ödsligheten.

Detta är en historisk ö och här ligger legenden och lurar i hvarenda vrå. Och naturligtvis koncentreras öns historiska minnen omkring Öckerö gamla kyrka, som reser sig hvitmenad, enkel och anspråkslös i en sänka mellan tvänne åsar. Hon ser inte mycket ut för världen, där hon ligger skuggad af lummiga träd — ja, antydde inte de omgifvande korsen och grafvarna på platsens helgd, kunde man frestas till en ogudaktig tanke, att man här hade en större potatiskällare framför sig.

Här stå vi emellertid på riktigt urgammal historisk grund. Det antages nämligen att det var här som norske kungen Hakon Hakonsson — senast presenterad för göteborgarne i Ibsens Kungämnena på Stora teatern — byggde det första templet här på 1250-talet eller något tidigare. Detta var en liten byggnad af trä, och de två helgonbilder, jungfru Maria med Kristusbarnet och Sancte Olof i kunglig skrud, trampande på draken, hvilka långt in på 1800-talet befunno sig i den nuvarande gamla kyrkan, kunna, i betraktande af arbetet, ganska väl förskrifva sig från den gamla träkyrkans tid.

Som förut anmärkts nedrefs denna gamla träkyrka i början af 1400-talet och i dess ställe byggdes en stenkyrka, densamma som nu står öfvergifven och af hvilken vi på 16:e sidan meddela en interiör. Denna måtte varit ett i anseende till storleken obetydligt tempel, ty sitt nuvarande utseende fick det först 1781, då kyrkan, enligt en inskription på en af de främsta bänkarna, förlängdes med tjugo alnar och tillbyggdes med ett vapenhus. I detta sistnämnda, som annars icke erbjuder något af intresse, befunnos länge ett par kvarlevor af forna tiders barbariska straffredskap: stocken och skampallen.

Kyrkans inre intresserar mest genom sina takmålningar, hvilka utförts af målarmästaren i Göteborg Jean Liljedahl. Mycket mer af konstintresse än dessa har kyrkan inte att bjuda på, ty flera föremål öfverflyttades år 1906 till den nya kyrkan. Detta var fallet med altartaflan, hvars förnämsta prydnad är ett kors af något slags orientaliskt ursprung, samt predikstolen, som prydes af enkelt utförda bilder af apostlarna.

Församlingen har nog umgåtts med planer att jämna den gamla kyrkan med jorden, för att slippa underhållet, men nu är det afgjordt att den icke utan k. m:ts tillstånd får rifvas. Och godt är det, ty vi ha just inga öfverflöd i våra nejder på minnesmärken från gamla tider.

C. R. A.

Stora Torp.

En bild från fordom.

Den som vandrar åt Delsjöhället finner, midt i det vackra Örgrytelandskapet, en stor hvit punkt i en fond af grönt, hvilken fängslar på grund af sin kontrastverkan. Allt som man närmar sig formas den hvita punkten till en byggnad med utsprång och torn, en ståtlig, slottslik villa med

stilrena former, ett motstycke till Öfverås och med renässansens fina behag öfver sig.

De flesta göteborgare veta, att stället heter Stora Torp och att slottet är en af de hänsofne göteborgsmagnaternas forna hem.

Det är inte många herresäten, åtminstone i Göteborgs granaskap, som äga härligare omgifningar än Stora Torp. Men så är också till stället knuten en odlingsbragd, åt hvilken naturen själf byggt ett sekelgammalt monument af grönska och friskhet.

För ett och ett halft sekel sedan voro dessa områden kala och ogästvänliga och vägen till Delsjön gick genom ödsliga bergpass. Så kom i mitten af 1700-talet en ämbetsman hit från Skåne, han fann behag i trakten och med öppet öga för hortikulturens betydelse, planterade han, efter att ha inköpt Stora Torp, på 1770-talet den vackra skogen, som ännu står så lifskraftig på vägen till Delsjön. Mannens odlingsverk fullföljdes af ett par göteborgsköpmän, hans son och en annan, till ögonfröjd och lust för dem själfva, samtid och eftervärld.

Det namn, som bars af den ofvan nämnda odlaren, är ett af Göteborgs äldsta och af samma ursprung som den i Sverige sedan 400 år vidt utbredda slakten med samma namn. Skogsplantören på Stora Torp hette Magnus Prytz och var landskamrerare i vårt län. Hans son, Anders Magnus Prytz, född 1775, död 1837, var den förste af den ansedda göteborgska köpmansfamiljen med detta namn som ägnade sig åt affärer i kompanjonskap med den i Göteborg så ansedde köpmannen Santesson. I deras verksamhet ingick sockerbruksrörelse uti bruken vid Underås och Brunnsparken, nuvarande hotell Palace.

I det fina och ansedda Prytz'ska hemmet såväl i Göteborg vid Södra Hamngatan som på Stora Torp umgingos stadens förnämsta familjer och uppåtgående köpmän. Och det var också härifrån kommerserådet och den blifvande borgarståndstalmannen Olof Wijk hemförde sin brud, den sköna och ståtliga Hilda Prytz, som föddes på Stora Torp den 11 augusti 1810.

Efter Anders Magnus Prytz' död inköptes Stora Torp af David Carnegie, densamme som efter Lorent öfvertog bruken vid Klippan och gjorde dem till en millionaffär. Och efter Carnegie blef hans vän och närmaste man vid bruks-

ledningen, konsul Oscar Ekman ägare af Stora Torp.

Vid förenämnda tidpunkt, i midten af 1800-talet, var bostället på Stora Torp af betydligt enklare slag än nu, hvilket ock framgår af vår bild af detsamma å denna tidnings nionde sida. Men det var nog så prydligt för sin tid, och det vore synd att säga, att arkitekten saknat fantasi.

Konsul Oscar Ekman, som vid tiden för sitt inköp af Stora Torp, lefde midt uppe i Göteborgs finansiella och kommunala lif, ref emellertid det gamla bostället och byggde 1873, efter ritning af Axel Kumlien, det ståtliga corps de logis, som nu pryder stället.

Ekman inredde och smyckade slottet med den bildade köpmansaristokratens smak och fortsatte Prytz' försköningsarbete i omgifningarna. Sedan han flyttat till Stockholm, återkom han gärna någon tid på somrarna till Stora Torp, hvilket ännu befinnes i familjens ägo.

F.

Till porträtten.

Konsul Carl Aug. Kjellberg.

Den 10 sistlidne mars fyllde konsul Kjellberg 60 år, och den hyllning som ägnades den allmänt uppburne mannen på bemärkelsedagen gaf än en gång vittnesbörd om hur djupt rotfäst det Kjellbergska namnets anseende är i samhället.

Den gamla patriciersläkt, hvars pater familias konsul Kjellberg är, vann sin berömmelse redan i 1700-talets Göteborg och har sedan dess genom fyra generationer trofast tjänat sitt samhälle och alltjämt befunnit sig i första ledet. Det Kjellbergska handelshuset är också öfver hundra år gammalt och intager än i dag en ledande ställning inom Göteborgs affärsvärld.

Samma lust att gagna det allmänna, som utmärkte hans fäder, utmärker ock konsul Kjellberg och otaliga äro de styrelser och korporationer som han tillhört och ännu tillhör. Ännu har man icke heller märkt att åren slappat hans arbetskraft eller svalnat hans entusiasm för allt som kan gagna hans födelsestad och föra densamma framåt på utvecklingens väg.

En Lundbybild.

Genom det anslag, styrelsen för vår nyaste parkanläggning fick i vintras, har Keillers park fått nya utvecklingsmöjligheter och en stilfull entré norrifrån möjliggjorts.

Den tidiga våren, som kommit med en nästan tropisk värmebölja, har redan klädd den härliga parken i sommarskrud. I fråga om pittoreska vyer och lummiga promenadvägar täflar parken också, som man ser å vår bild, med sin mäktigare like på hinsidan älven — Slotsskogen — och en friskare promenad än till Ramberget och dess omgifningar kan man knappast få i pingst.

En vandring upp till Rambergshjässan ger oss hela Göteborg, Hisingen samt en stor del af Göta älf och skärgården i fågelperspektiv.

Georg Blickingberg.

I Göteborgs nya teaters unga, framåtsträvande sällskap har denne framstående karaktärs-skådespelare afgjort främsta rummet. Det är snart sagt inför göteborgspublikens ögon han utvecklats till hvad han är, i hvarje ny roll har man märkt ett synnerligen redbart och intresseradt arbete och hans framställningar ha präglats af en ingalunda vanlig intelligens.

Sjukdom har, beklagligt nog, häjdat Blickingbergs frammarsch på konstnärsbanan, men man må hoppas, att han skall återvinna hälsa och krafter för ny kamp — och nya segrar till hösten.

Blickingberg började sin teaterbana efter flera års studier hos Ranft 1903, tjänstgjorde vid Dramatiskan 1904—06, hos Karin Svanströms-tournéen 1906—10, hos Ranfts resande sällskap 1910—11 och därefter vid Nya teatern i Göteborg.

Elsa Carlsson.

Det är förnämligast i två uppgifter i vinter denna unga skådespelerska vid Selanders sällskap fäst uppmärksamheten vid sig: som den lilla rococodamen i fru Elkans stycke och nu senast i Stormyrösén. Den sistnämnda uppgiften, omedelbart och sannt framställd, lofvar godt för framtiden och med lika träget arbete som nu torde Elsa Carlsson komma ganska långt på teaterbanan.

Den unga skådespelerskan är göteborgsbarn, född 1892. Året 1909 fästes hon vid teatern genom engagement vid Olinska sällskapet och kom i höstas till dir. Selander. Hos Olin spelade hon bl. a. Fanny i En skandal, Tora i Karen Börneman, Sigrid i Unge grefven samt Magda i Hjärtats begär och hälsades som en lofvande ingenue.

F.

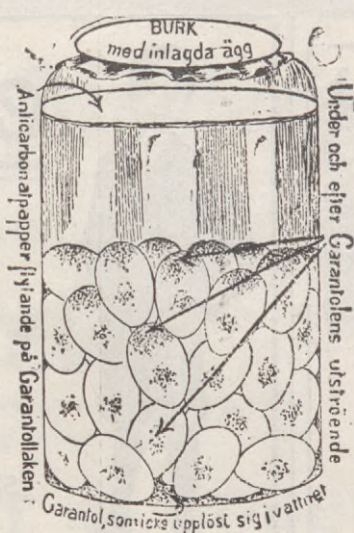

Förr och nu.

Fästmannen: En lock af ditt hår, min Signe, skulle göra mig utsägligt lycklig! Jag skulle i ensamma stunder trycka den till mina läppar — — —

Tio år efteråt.

Den äkta mannen: Återigen ett hårstrå i maten! Den här gången kan du åtminstone inte skylla på jungfrun, eftersom du själf lagat middagen i dag! Vet du hvad, Signe, jag tror jag blir tvungen att hädanefter äta ute!

Äggkonserveringsmedlet
“Garantol”

Det mest effektiva konserveringsmedlet i handeln!

Äggen bevaras friska under ett helt år utan att taga någon bismak och kunna användas för alla ändamål — äfven för kokning.

Tusentals intyg från de mest kompetenta personer.

Säljas i 2 förpackningar:

0.30, tillräckligt för 6 tjog.
 0.50, ” ” 15 ”

I parti och minut från

Varuhuset Vollmers-Meeths,
GÖTEBORG.

Notiser.

I Filip Holmquists Handelsinstitut, sedan nära trettio år bekant öfver hela landet, börjar höstterminen den 15 augusti.

Sommarkurser pågå 2 maj—31 juli. Institutet har nyligen högst betydligt utvidgats och fullt moderna ventilationsanordningar genomförts.

I Trädgården, där fru Svanfeldt alltjämt bevarar de goda traditionerna och bjuder på musik af svenska militärkörer, spelar i. n. under lifligt bifall Smålands art.-reg:s musikkår under ledning af dir. John Jacobsson.

I Swalanders Konsthandel, Arkaden, som gått betydligt framåt, utställas för närvarande delikata konstverk af en mängd äldre och yngre konstnärer med berömda och framstående namn.

Försumma inte att besöka Selanders charmanta möbelexpedition Norra Hamngatan 38.

Å Lorensberg, som nu rustat för sommarsäsongen och hvars vackra park står i full världlig skrud, spelar den sedan föregående år så populära italienska militärkorkestern.

Dir. Petersen, som ej skyr hvarken mödor eller kostnader för att popularisera Lorensberg och gifva det en kontinental fläkt, har i år apertat cirkus till en fullt modärn teater och ämnar vidare bygga en fontän i parken mellan musikpaviljongen och smörgåsbuffeten.

Sommarbild från Lundby

Keillers park.

Konfektions-Aktiebolaget
J.A. Wettergren & Co
 GÖTEBORG
 NORDENS STÖRSTA FABRIK FÖR TILLVERKNING AF
Damkappor, Kostymer, Barnkonfektion.

C. Lindemark

Östra Hamngatan 29

GOSS- & FLICKKOSTYMER
 KAVAJER & KAPPOR

STORT URVAL
 FÖRST-KLASSIGT ARBETE

Specialitet

**WETTERGREN'S =
 BARNKONFEKTION**

Ett evenemang för göteborgspubliken är Casinoteaterns gästspel 6-14 maj å teatern i Lorensbergs cirkus. I spetsen för truppen står Danmarks firade operettprimadonna, Gerda Christoffersson.

Sveriges första champagnefirma. Göteborgsfirman Millés champagne är nu ett välkändt märke i vinhandeln. Firman är emellertid icke uteslutande göteborgsk, den är äfven inregistrerad i den franska champagnestaden, men har sina källare vid Ingenjörsgatan i Göteborg, där de många tidsödande och noggranna åtgärder, som äro nödvändiga för att af det färska vinet åstadkomma ett sådant med naturlig kolsyra, företagas.

Grosshandlaren Erik Hertz, som i många år studerat champagnetillverkningen i Frankrike och Tyskland och här äfven försökt sig på champagnetillverkning efter andra metoder, fick för åtskilliga år sedan idén att försöka tillverka champagne här hemma efter precis samma metod som begagnas i Frankrike. Det var för en åtta år sedan han började importera oförädladt vin för att realisera sin plan, och sedan dess har affären gått oafslätligt framåt.

En ny tapetaffär har af herr A. W. Hellberg öppnats i nr 11 Vestra Hamngatan. Lokalen är elegant inredd och erbjuder ett rikt lager af moderna tapeter.

Gynna svensk industri! Sveriges förenade konservfabrikers produkter med det välkända märket "Fyrtornet" bör man ej försumma medtaga vid utflyttningarna till landet.

Buffét Karlander heter en ny nykterhetsrestaurang, som öppnats vid Järntorget af fru J. Karlander och som, att döma af det stora tilloppet besökande, synes fylla ett känt behov i denna del af staden.

Buffén är synnerligen elegant och trefligt inredd och lägger an på lunch-, supé- och kaffeservering. I jämnhöjd med musikestraden, från hvilken förstklassig musik hvarje afton och vissa dagar på eftermiddagarna exekveras af ett kapell af musici från vår orkesterförening, finnes en salong för damer, trefligt dekorerad med blom-

A.-B. Haraldson & Bohman

Klädes-, Skrädderi- och
 Herrerkiperings-Affär

20 Torggatan 20 ♣ Rekommenderas

mor och palmer och liksom salen därnere möblerad med bekväma korgmöbler.

Göteborgs Ångbageri tillverkar f. n. ett hälso-bröd, som är synnerligen godt och välgörande för svaga personer och klena magar.

Firman Claes Öhlén, en af de mest renomméerade i väfnadsbranschen här, har inflyttat i nya, präktigt inredda lokaler i huset nr 53 Kungsgatan. Affären vid Drottninggatan, där firman i trettio år varit bofast, bibehålles som filial.

Sällan blir af en älskare en äkta man och ännu mera sällan af en äkta man en älskare.

*

Om en kvinna vill göra en ädel gärning, fins det alltid en man som söker hindra henne.

AXEL NYLIN

Ur- och Optiska affär

rekommenderas

Järntorgsgatan 6, Göteborg.

N. PETERSSON

Kungsgatan 28 · GÖTEBORG · Telefon 3492

Äldsta affär på platsen.

Dun, Fjäder, Tagel, Krollspint, Rörfopp, Vileflock och Bomullsknopp, Träull, Kapok m. m.

i parti och minut

Nya Musikaffären

S. Allégatan 2 B
 REKOMMENDERAS.

Största lager på platsen och absolut billigaste priser af alla sorters musikinstrument i alla tänkbara prislägen.

OBS! Nyheter! **TALAPPARATEN** med patent.

Mjuk, naturlig ton! Absolut bästa kvalitet. OBS! Den välkomnaste presenten köper Ni billigast o. bäst i

Nya Musikaffären.

Storartadt!

1.

Löjtnanten vid X-regementet, baron von X., är en bård herre, som emellertid har det lilla lytet att stamma. Han träder in på en restaurang, där en del aktörer slagit sig ned och bland dem den bekante komikern Y.

- Kypare!
- Ja, herr baron!
- Har ni något ätbart?
- Hummer...
- (ironiskt:) S-s-storartadt!
- Graflax...
- (som fört:) S-s-s-torartadt!
- Orre...
- S-s-storartadt!
- Snöripa...
- S-s-storartadt, högst s-s-storartadt!

2.

Aktörn Y. reser sig.

- Kypare!
- Ja, herr Y.!
- Ha-har ni något drickbart?
- Cognac: Chaigneau, Martell, Renault...
- (ironiskt:) S-s-storartadt!
- Whisky: Lorne, Old Highland...
- S-s-storartadt!
- Rehnska viner: Hochheimer, Rudesheimer, Johannisberger...
- S-s-storartadt, högst storartadt!

3.

Löjtnanten rusar fram.

- M-m-min herre!
- E-e-er herre!
- M-mitt namn är von X.!
- S-s-storartadt!
- Baron von X.!
- S-s-storartadt!
- Jag är löjtnant vid X-regementet.
- S-s-storartadt!
- Min far är kammarherre och kommandör af...
- S-s-storartadt, högst storartadt!
- Löjtnanten rusade på dörren under kör af aktörerna: S-s-storartadt, högst storartadt!

4.

Inför domstolen.

- Erkänner svaranden, aktör Y., sig hafva härmat kändanden, baron von X.?
- Ne-nej!
- Men svaranden stammar ju ej i vanliga fall?
- J-j-o!
- Men inte på scenen!
- J-j-a, si där spelar jag ko-komedi!

Fullständig Möblering

för

Matsal Hvardagsrum Sängkammare

(ek)

(mahogny)

(hvitlackering)

Kr. 1100.

Stilfulla modeller efter egna originalritningar.

□ □ Egen förstklassig tillverkning. □ □

A. Selander & Söner

H. M. Konungens Hofleverantörer.

38 Norra Hamngatan 38, Göteborg.

Afdelningskontor i Stockholm.

ALLTID FRÄMST!

En god vara

rekommenderar sig själf.

Trots frånvaron af alla braskande reklamer hafva vi äfven under år 1912 lyckats betydligt öka omsättningen å

ESSBES CACAO

hvilket framgår af nedanstående utdrag ur Göteborgs officiella Import- & Exportlista för år 1912.

CACAO:

	Kilogram
A.-Bol. Sjölin & Bergh ...	23,550
Axel Bergmark & Co.	10,000
A.-Bol. Svensk Express ...	8,185
C. Leon. Bergh ...	7,875
Franska Konfektfabriken ...	3,481
J. Andrén ...	2,590
Hakon Th. Dahlén ...	1,602
Kooperativa Förbundet ...	1,462
Iwan Wählstedt ...	1,290
S. Lenander ...	1,172
A.-Bol. Kohinor ...	1,045
Öfriga importörer ...	7,542

A.-Bol. Sjölin & Bergh, GÖTEBORG.

Ensamförsäljare för Essbes Cacao.

Agenter och ensamförsäljare antagas på alla platser där vi förut ej äro representerade.

Hvad som gör Trollhättan

□ □ intressant! □ □

Kraftanläggningen
Rulldamsanordningen,
Kanalbygget,
Nya Slusslinien,
Nya Svängbron,
Vattenfallen.

Därför, res till Trollhättan!

◆ ◆ **Grand Hôtel** ◆ ◆
med fullständig restauration
rekommenderas.

Det absolut

Bästa Kaffet

på samma gång det
billigaste köpes i

Göteborgs Kaffehandel

Östra Hamngatan 39 :: Telefon 2074.
:: Bazar Alliance, Boden 94-95 ::

Rikhaltigt urval
moderna

Krig i fred.

En kärlekshistoria af A.

Professorns sommarnöje var ett bland de vackraste i skärgården. Villan låg inbäddad i lummig grönska, och i ett hörn af den ganska vidsträckt trädgården fanns å en bergklint en berså, från hvilken man hade utsikt öfver segelleden långt utåt fjorden.

Denna berså kommer att bli skådeplats

för den lilla kärlekshistoria jag här vill berätta.

Bersån i fråga var mörk och stämningsfull, när månskenet silade in genom bladverket på de slingerväxter, som omgaf den lilla tillflyktsorten. En bättre mötesplats för ett par älskande kunde knappast upp-letas.

Professorns äldsta dotter, fröken Julia, en yppig skönhet på tjugo vårar, hade för längese'n kommit till insikt härom och valt denna lilla vrå till hemlig mötesplats med sin fästman, löjtnant Kruthén. Ty de unga tu höllo ännu blott "i hemlighet" af hvarandra af det enkla skäl, att professorn vid alla möjliga och omöjliga tillfällen visat sig hysa stor aversion mot det nobla krigaryrket.

Kristin, professorns "husa", som äfven hyste erotiska känslor i sitt jungfruliga bröst och allt sedan slutet af Juni svärmat för en ståtlig artillerist vid samma batteri som löjtnanten, hade äfven hon kommit till insikt om hvilken utmärkt tillflyktsort bersån var för henne och hennes Lans, när de på tu man hand ostörda af världen ville njuta några minuters ljuf, oskuldsfull kärleksyra.

Den kække Lansen var en passionerad älskare, i hvarje tum en Otellonatur! Oräkneliga voro de eder om trohet, som den stackars Kristin på ett par månaders tid måst afgifva och ändå rufvade hennes älskare på hämndplaner mot en rival, helt säkert ett hjärnspöke, som Lansen dock sett smyga omkring nattetid i professorns trädgård, iförd artilleristkappa och ridstöflar med klirrande sporrar. Spöket lämnade till sist den stackars förälskade artilleristen ingen ro. Låg han i sin säng uppe i logementet å fästningen, flydde sömnen från hans ögon, och i stället såg han i fantasien sin spöklika rival fanna sin käreasta uppe i professorns berså, under det månen göt sitt silfver öfver domnade vågor.

Var han vaken, förföljdes han af de nattliga synerna, hvar han gick eller stod. De förstörde hans aptit under måltiderna så att ärtsoppa smakade dyfvelsträck och "morgongöken" svafvelsyra.

Så en vacker dag beslöt han att genom ihärdigt spioneri skaffa sig visshet om huruvida hans käreasta bedrog honom eller ej. Den första aftonen märkte han ingenting före klockan 10, då hans permissionstid gick ut och han var tvungen att återvända till fästningen. Men den andra kvällen, strax före kl. 9, emedelbart efter sedan han själf haft ett möte med Kristin, såg han åter sin rival smyga kring bland buskagen i trädgården.

Nu beslöt han att ha ögonen öppna och noggrant recognoscera terängen. Vid tiotiden, just som permissionstiden äfven

Stora äkta Plymer

säljes till 14 å 15 kr. pr st. uti

Hildur Sandegrens Modeaffär, Kungsgatan 10. Telef. 6752.
Hattar ommonteras. Blommor o. Hattar i stort sortiment otroligt billigt.

ODENS SYMASKINER

stå odisputabelt främst bland alla symaskiner. Övertyga Eder själf genom ett besök i Symaskinsaffären Oden **Kungsgatan 10.**

Ensamförsäljare. Telefon 6752. Obs! Seidel & Naumanns fabrikat.

denna kväll gick till ände, såg han en kvinna smyga ut från professors villa och styra kurs ner i trädgården. Ögonblicket därpå dök rivalen, hvilken han under en hel timme observerat, fram från sitt gömställe under en slokande hängask och så styrde de bägge älskande på skilda vägar sina steg ner mot bersån. Först slank hon in och så han! Svartsjukans alla furier rasade nu i den lidelsefulla artilleristens bröst och en stönande suck gick öfver hans läppar.

Hans Kristin hade, som han trodde, oaktadt sina eder och bedyranden bedragit honom. Rivalen, som han trott vara ett hjärnsnöke, var nu en manlig individ af kött och blod — en kamrat till på köpet, att döma af uniformen och hållningen.

Lans svor hämnd och nalkades smygande allt mer och mer bersån! Plötsligt stannade han och lyssnade!

Han hörde några välbekanta ljud, som när fyra läppar mötas och åter hastigt skiljas.

Nu krympte hans hjärta samman, som när man kramar vattnet ur en svamp, blodet rusade i vild fart ut i hvarje åder, hotande att spränga dem, och i ett språng stod artilleristen midt i bersån.

Kvinnan därinne uppgaf ett fasans skri och rusade som en skrämnd hind ut i trädgården, innan Lans hann få fram ett enda förebräelsens ord. Och där stodo nu de bägge rivalerna öga mot öga.

— Hvem f-n är du karl, som kommer och slår ner som en bomb här? gnisslade rivalen och gick Lans in på lifvet.

— Du för dig och jag för mig, hvem är du själf? röt "Otello" och rusade på sin medtäflare.

Det blef en hård kamp, ur hvilken Lans afgick med seger. Mörbultad från topp till tå, låg rivalen där till slut raklång i en morotsäng ute i trädgården.

Uniformskappan hade slitits upp och i månljuset glänste ett guldbroderadt gehäng.

— För tusan, en officer! här är bäst att ta till schappen, mumlade Lans, då han såg närmare på rivalen.

I nästa minut var han försvunnen. En kvart senare linkade den besegrade ut ur professors trädgård, nedslagen och förargad.

Följande dag skref Lans till sin tillbedda:

Ömt elskadde lila ven!

Du får ursäkta, att jag lapa om löjtnant K. en smula i går i bersån. Men jag trodde att han gick och slog för dig. Nu

Skärgårdsbild II.

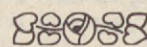

Vy af Björkö.

hör jag att det var en af professorsfrökarna. I alla fall ursäktar du nog, ty det var af kärlek. Vi träfas i afton i bersån. Kom säkert.

p. S. Du må tro att löjtnanten går här och siktar på mig, men va hadde han i spenaten å göra!

Din i döden trofaste
Wille Lans.

Skärgårdsbild III.

Interiör af Öckerö gamla kyrka.

LE KHEDIVE

ED. LAURENS

21 GRANDS PRIX
och
HEDERS-
DIPLOMER

FILIP HOLMQVISTS HANDELSINSTITUT

Grundadt 1885. N. Allégatan 7, 1 & 2 tr. Rikstel. 2127 & 9160.
GÖTEBORG.

Moderna hygieniska lokaler i läroverkets egen byggnad.

ÅRS- och TERMINSKURSER

UTFÖRLIG REDOGÖRELSE PÅ BEGÄRAN.

Höstterminen börjar 15 aug. SOMMARKURS 2 maj—31 juli.

55 Kungsgatan.	Almedahls Försäljnings-Magasin	55 Kungsgatan.
Telefoner: Kontoret 2166, Butiken 1131.		
Damast- och Drällsduktyg Lakanslärf Handdukar Bolstervar Percaler Gardiner Broderier Spetsar Näsdukar Förkläden	Rikhaltigt ural af Linne- och Bomullsartiklar. Levererar fullständiga Linneuppsättningar för Hotell, Restaurationer, Sjukhus, Badhus, Ångbåtar och Privathem samt Brudutstyrlar.	Norrköpings och Gamlestadens Bomullsväfnader säljas till fabrikpriser med högsta rabatt på hela stycken.

Buffét Karlanders

Järntorget 3.

Orkestermusik

hvarje afton

kl. 7.30—11

Söndag

Kaffekonsert

kl. 1—3 e. m.

FYRTORNETS ÄRTER

utmärka sig för en synnerligen fin arom och äro absolut överlägsna de utländska inläggningarne, detta därför att de svenska ärtarna på grund af vår korta men solrika sommar bli mera aromrika och välsmakande. Ärtarna tagas endast från egna eller kontrollerade odlingar och användes ett utvaldt och särdeles lämpligt utsäde med hög naturlig sockerhalt.

Se noga till att märket "FYRTORNET" står på burken, då kan ni vara säkra om att få något extra godt.

Herman Wahlberg

Urhandel & Reparationsaffär

Östra Hamngatan 36

Rekommenderar ett
väl sorteradt lager af

Fickur, Urkedjor,
Berlocker,
Medaljonger m. m.

OBS.! Nya adressen!

Sängar & Sängkläder,

Sofrumsmöbler,
Matsalsmöbler,
Allmogemöbler,
nya modeller,
Mattor, Korgmöbler
Barnvagnar m. m.

ERIK WESSLAU & Co.

Kungl. Hofleverantörer

Kungsporsplatsen, hörnet af St. Nygatan.

Till alla,

som sätta värde på billiga och bestämda
priser, rekommenderas verkligen goda

LINNE- och BOMULLSVÄFNADER

Claes Öhléns Väfhandel

53 Kungsgatan 53.

Rök Brobergs Special

utmärkt turkisk cigarett å
3 öre utan munstycke

Oskar Holmbergs Eftr.

5 Drottninggatan 5 Tel. 1814

Tapetserare- och
Sängutstyrsel-Affär

rekommenderas

BRÖDERNA WEISS

BOKTRYCKERI

23 Kungsgatan 23

Tel. 4560

Utför alla inom Boktryckeri-
yrket förekommande arbeten

KEMIGRAFISKA AKT·BOL·
BENGT SILFVERSPARRE

STOCKHOLM · GÖTEBORG ·
 ALLM. TEL. 5498 · RIKSTEL. 4258
 RIKSTEL. 3140

KLICHEER
 FÖR ALLA ÄNDAMÅL

Alla sorters
Ved
 billigt
 hos

C. N. Andersson

Nötkol,
 Antracitkol,
 Fyrkol, Smideskol,
 Björkkol, Cokes och Torf.
 Telefon 2780 och 6972.

Ferd. Lundquist & Co.,
 Bosättningsmagasin
 GÖTEBORG.

KUNGL. HÖFLEVERANTÖR HANDELMÄRKE

Reseffekter af äkta Unica fiberplattor.
 Lätta, prydliga, starka och billiga.

	Box, brun, läder- rem o. beslag med ögla och för lås.		Hand- koffert, brun, med handtag o. bärremmar af l:ma läder, ofodrad.
cm. 19x11x8 1/2 24x14x11 36x18x15	Kr. 1.- 1.20 2.-	cm. 55x33x10 60x34x11 65x36x12	Kr. 6.40 7.15 7.90
cm 42x21x17 50x28x22 60x30x26 75x35x30	Kr. 2.75 4.50 7.50 11.50	cm. 70x38x13 75x39x14	Kr. 8.80 9.75

	Teleskop-Handkoffert.		Handkof- fert, hög öfverklädd med segel- duk, kantad med läder, fodrad med tyg samt försedd med löst fack. Messingbesl.
cm. 18x25x40 20x30x50 25x35x60	Kr. 9.- 11.25 14.25	cm. 60x34 1/2 x28 65x36x30	Kr. 24.75 27.-

	Handkof- fert, brun, tygfodrade gaslar, i un- dre delen försedd med 2 remmar för innehållets fastspännande, locket med metallkrans, läderhandtag, messing- patentlås, 2 snäppare.		S. k. Ameri- ka-kof- fert.
cm 40x29x17 45x31x18 50x32x19 55x33x19	Kr. 9.- 10.50 12.- 13.50	Förskriftsmässig storlek för intag- ning i atlantångarnes hytter. Brun, med platt lock, omsorgsfullt samman- nitad i hörnen med förkopprade järn- nitlar, försedd med 6 lister. cm. 88x60x29 Kr. 27.- vikt ca 12 kg.	
cm. 60x34x20 65x35x21 70x38x21	Kr. 14.65 15.75 17.25		

Vår hufvudkatalog med ca 2,000 afbildningar å alla slags
 bosättningsartiklar sändes på begäran gratis och franco.

Viodol-Tvålen är, genom sin
 ypperliga sammansättning af de fi-
 naste ingredienser, en verklig skön-
 hetstvål. Prisbelönad med **Guld-
 medaljer** vid Hygien. Utställn. i
 Paris och London 1907 samt
 i Rom 1909.

Viodoltvålen tillverkas endast af:
Tvål- & Parfympfabr. VIOLA
 GÖTEBORG.

TRELLEBORGS
 GUMMIFABRIKS AKTIEBOLAG

- HÅRDGUMMI-EBONIT** □□□□□□
AUTOMOBILRINGAR PNEUMATISKA
 MASSIVA □□
TEKNISKA GUMMIVAROR alla slag

ANVÄND
 ALLTID TRELLEBORGS
 FABRIKAT

J.A. ÖHRNS

SKRÄDDERI-AFFÄR
 KYRKO GATAN 34

:: REKOMMENDERAS ::
 Ytterst välgjortt arbete.
 Goda tyger. Facila priser.
 Säsongsens nyheter. :: ::
OBS.! Nya adressen!